

Naar det ærede Medlem ikke giver andet Svar paa mit Spørgsmaal, om jeg ikke maa faa Navnene at vide paa dem, der have skrevet under paa den Skrivelse, han har læst offentlig op, end det, at der skal vanke paa mine Rygstykker, naar jeg kommer til Løvel, saa siger jeg, at det ærede Medlem kan jo nok søge at slippe fra det med denne politiske Bøllesprogs-vending.

Formanden: Det var ikke noget heldigt Udtryk.

Anders Nielsen: Nej, det er ikke noget heldigt Udtryk, men det at true en Mand med, at han skal have paa Rygstykkerne, er heller ikke noget heldigt Udtryk. Men det ærede Medlem slipper ikke med det. Nu er der stillet 4 Spørgsmaal, der ligger flere andre i denne Sag. Men klar nu de 4 først, saa kunne vi bagefter tales ved om Resten.

K. M. Klausen: Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister. Jeg vil minde den højtærede Minister om nogle Ting. Husmandsforeningerne vare hos Ministeren i December Maaned og søgte hos ham at faa deres Tilskud paa Finansloven forhøjet, men den højtærede Minister sagde: Nej, det kan jeg ikke indlade mig paa. Den højtærede Landbrugsminister har kæmpet saa stærkt som nogen for, at der ikke maatte tages en eneste Øre af Landboforeningernes Penge for at gives til Husmandsforeningerne. Men nu staa vi overfor at vedtage netop dette. Altsaa, dem, han sagde nej til, bliver der nu sagt ja til, og de Penge, Ministeren værgede saa stærkt for, at Landboforeningerne skulde have, de gaa nu over i Husmandsforeningernes Kasse. Saa siger jeg til den højtærede Minister: Hvem er det nu, der ligger under Bordet? Det skulde den højtærede Minister tænke over. Og hvem er det nu, der er skubbet hen i en Krog? Hvis Villie er det, der gaar igennem her? Hvem er det, der har maattet give efter her? Det er den højtærede Minister. Er der nogen, der i denne Sag er kommen til at ligge under Bordet og er skubbet hen i en Krog og maa staa

der og skamme sig, er det den højtærede Minister.

Den højtærede Minister sagde, at jeg ikke maatte sige, at han havde været vrangvillig. Maa jeg minde ham om nogle Ting. Her er Forslaget om Lysbøjen. Hvem er det, der har bragt denne Sag frem her Gang paa Gang og anbefalet de Andragender, Øresundsfiskerne atter og atter sendte ind? Det var Socialdemokraterne. Hvem var det, der sagde nej og strittede imod til det yderste? Det var den højtærede Landbrugsminister. Men nu endelig, da vi for syvende Gang komme frem med denne Sag, maa den højtærede Minister bøje sig og er nu gaaet med til at stille Forslaget. Men det er efter lang Vrangvillie, han er naaet dertil. Jeg kan nævne Skovarbejderne, som nu ogsaa faa en lille Smule Forbedring paa denne Finanslov. Hvem er det, der har staaet imod dem Aar efter Aar? Det er den højtærede Minister. Jeg er overbevist om, at saa snart den højtærede Minister havde sagt: Jeg vil imødekomme Skovarbejdernes Andragende, havde Tinget med Glæde fulgt ham. Men den højtærede Minister har Gang paa Gang stillet sig vrangvilligt overfor disse Folk. Nu endelig, da der ingen Udvej er for ham, maa han bøje sig. Sagen er nemlig, at Skovarbejderne ere ved at blive generende for de Herrer. Jeg var i Efteraaret med til et politisk Møde i Horsens, hvor den højtærede Finansminister var til Stede og i høje Toner talte om sin rørende Kærlighed til Smaa-folk. Allerbedst som han er paa det mest rørende Sted, er der et Medlem af Forsamlingen, der raaber op til ham: Skovarbejderne! Finansministeren, der jo ellers er en meget veltalende Mand og ikke saa let at bringe ud af Fatning, standsede og vidste i Øjeblikket ikke, hvad han skulde sige, og saa klarede han sig med at sige: Ja, det Spørgsmaal kender jeg ikke, men jeg skal sætte mig ind i det. Saadan ere disse Skovarbejdere blevne generende for de Herrer. Nu har man stillet Forslaget. Der maatte jo gøres noget, man maatte dog have noget at komme ud med, hvis man skulde faa saadanne generende Afbrydelser paa Valgtribunerne. Men hvem er det, der har modstaaet Skovarbejderne